

ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς⁴ ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη
 ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. ἁμαρτία γὰρ¹⁴
 ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
 ὑπὸ χάριν.

Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν⁵, ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ¹⁵
 νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐκ οἶδατε ὅτι¹⁶
 ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί
 ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ
 ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι¹⁷
 ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
 εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· ἐλευθερωθέντες¹⁸
 δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς¹⁹
 ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα
 τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν,
 οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ
 δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς²⁰
 ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν²¹
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ
 γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέν-²²
 τες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ,
 ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος
 ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας²³
 θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

^aἩ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί (γινώσκουσι γὰρ νόμον VII.
 λαλῶ), ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ'
 ὅσον χρόνον ζῇ; ἢ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι²
 ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρ-
 γηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρα οὖν ζῶντος³
 τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίσει, εἰ δὲ γένηται ἀνδρὶ

⁴ ὡσεὶ⁵ ἁμαρτήσωμεν

4 ἐτέρῳ· εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ
 τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομέ-
 5 νην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς
 ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ
 Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν
 6 ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. ὅτε γὰρ
 ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ
 διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς
 7 τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. νυνὶ δὲ κατηργήθη-
 μεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος¹ ἐν ᾧ κατειχό-
 μεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος,
 καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο·
 ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν
 τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν,
 8 Οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία
 διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
 9 θυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ
 ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς,
 10 ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὗρέθη
 11 μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον· ἡ
 γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς
 12 ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε ὁ
 μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ
 13 ἀγαθή. τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε² θάνατος; μὴ
 γένοιτο. ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ
 τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον,—ἵνα γέ-
 14 νῃται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ
 τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός
 15 ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός³ εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν
 ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ

¹ ἀποθανόντες² ἐγένετο³ σάρκινός

γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο
 ποιῶ. εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ ¹⁶
 νόμῳ ὅτι καλός. νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι ¹⁷
 αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ¹⁸
 ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου,
 ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατ-
 εργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω⁴. οὐ γὰρ ὃ θέλω, ¹⁹
 ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.
 εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγώ⁵, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατε- ²⁰
 γάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
 εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ ²¹
 καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. συνήδομαι ²²
 γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
 βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντι- ²³
 στρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμα-
 λωτίζοντά με⁶ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν
 τοῖς μέλεσί μου. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς ²⁴
 με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
 εὐχαριστῶ⁷ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ²⁵
 ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω
 νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰη- VIII.
 σοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ
 πνεῦμα¹. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν ²
 Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρ-
 τίας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ³
 ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
 πέμψας ἐν ὁμοιωμάτι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ
 ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα ⁴
 τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ

⁴ οὐ⁵ om. ἐγώ⁶ add ἐν text, not marg.⁷ Marg. χάρις δὲ
κατὰ πνεῦμα¹ om. , μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ